

SL

SL

SL

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 29.10.2008
COM(2008) 706 konč.

SPOROČILO KOMISIJE

Od finančne krize do okrevanja gospodarstva: evropski okvir za ukrepanje

SPOROČILO KOMISIJE

Od finančne krize do okrevanja gospodarstva: evropski okvir za ukrepanje

Usklajeno delovanje na ravni EU

Kriza brez primere na mednarodnih finančnih trgih je EU povzročila velike težave. Usklajeno delovanje vseh 27 držav članic na ravni EU učinkovito stabilizira evropski bančni sistem. Izvajanje ukrepov mora biti hitro, da se finančnemu sistemu povrne nujno potrebna likvidnost. Toda finančne krize še ni konec, saj prehaja v občuten negativni sunek, ki vpliva na širše gospodarstvo ter na gospodinjstva, podjetja in delovna mesta. Pričakuje se, da se bo zaradi pretresov v evropskem gospodarstvu srednjeročno zmanjšala stopnja potencialne rasti ter da bo dejanska rast v letih 2009 in 2010 bistveno nižja. Ker je v času velikih tveganj naložb malo, bo to negativno vplivalo na produktivnost, pod udarom pa bodo morda tudi inovacije.

Moč Evrope je v njeni solidarnosti in zmožnosti skupnega ukrepanja. Prizadete bodo vse države članice, čeprav na različne načine in v različnih stopnjah, verjetno se bo brezposelnost povečala, povpraševanje zmanjšalo, državni proračuni pa poslabšali. Skupno ukrepanje pomeni učinkovitejši in bolj verodostojen odziv. Če pa bodo posamezne države ukrepale same, njihova prizadevanja ne bodo zadostovala. Obstaja tudi tveganje neželenih negativnih učinkov na druge države članice.

Dejstvo, da je bila EU sposobna sprejeti skupne ukrepe, ko je bil pritisk na finančne trge največji, je ključno za stabilizacijo bančnega sektorja. Izkazalo se je, da je usklajevanje ukrepanja na nacionalni ravni v okviru niza jasnih načel EU, ki ga dopolnjuje neposredno ukrepanje, pravi pristop. Za njim stoji odločno, usklajeno in učinkovito delovanje francoskega predsedstva Sveta, Komisije in Evropske centralne banke na ravni EU ter držav članic, ki jih v celoti podpira in s katerimi sodeluje Evropski parlament, na nacionalni ravni.

EU bi se morala na podlagi tega uspeha odločiti za enotno in usklajeno spopadanje z naslednjimi stopnjami krize ter z vključitvijo izbranih kratkoročnih ukrepov v lizbonsko strategijo za rast in delovna mesta te izzive spremeniti v priložnosti. V tem dokumentu je določen tridelni pristop, iz katerega se bo razvil splošen akcijski načrt / okvir EU za okrevanje gospodarstva in ki zajema:

- *novo strukturo finančnega trga na ravni EU,*
- *spopadanje z učinki na realno gospodarstvo,*
- *svetovni odziv na finančno krizo.*

To sporočilo je predstavljeno kot prispevek Komisije k razpravam, ki potekajo znotraj EU in z našimi mednarodnimi partnerji o tem, kako se najbolje odzvati na sedanjo krizo in njene posledice. Komisija bo 26. novembra predlagala natančnejši okvir EU za okrevanje gospodarstva v okviru lizbonske strategije za rast in delovna mesta, ki bo prinesel vrsto ciljnih usmerjenih kratkoročnih pobud, oblikovanih tako, da bodo pripomogle k preprečevanju neželenih učinkov na širše gospodarstvo, ter srednje- do daljnoročne ukrepe lizbonske strategije prilagodil tako, da se bo v njih upoštevalo krizno stanje.

1. NOVA STRUKTURA FINANČNEGA TRGA NA RAVNI EU

Usmerjanje evropskega finančnega sektorja iz krize

Države članice in Komisija so se ob tesnem sodelovanju dogovorile o vrsti takojšnjih ukrepov za zaščito prihrankov naših državljanov in rešitev bank, ki imajo težave. Prvotni odziv na različne svežnje ukrepov na kreditnih trgih je pozitiven, vendar jih bo treba hitro izvesti in redno ocenjevati njihov učinek. Konkurenčna politika zagotavlja pomemben prispevek k usklajenemu odzivanju, državam članicam pa še naprej daje možnost, da po potrebi posredujejo v skladu z nacionalnimi pogoji¹. Komisija bo tudi v prihodnje zagotavljala enake pogoje delovanja za upravičence in neupravičence pomoči javnega sektorja.

Vendar pa so razmere v svetovnem finančnem sistemu še vedno zelo negotove in tveganje večjega omejevanja posojil se ne zmanjšuje. Zato se ne smemo zadovoljiti zgolj z izvajanjem strategije za usmerjanje evropskega finančnega sektorja iz krize. EU mora še naprej usklajeno ukrepati, da bo njen odziv čim uspešnejši. Treba je predvsem:

- *še naprej močno podpirati finančni sistem v okviru Evropske centralne banke in drugih centralnih bank.* Centralne banke so pokazale izredno prožnost in iznajdljivost pri zagotavljanju zadostne likvidnosti bančnemu sektorju ter prizadevanjem, da se kriza ne razširi na druge dele finančnega sistema.
- *hitro in skladno izvajati načrte reševanja bank, ki so jih oblikovale države članice.* To je pomembno, da se hitro ponovno pridobi zaupanje v bančni sektor EU ter s tem omejijo škodljivi učinki na gospodarstvo in ustvarijo pogoji za močno in trajnostno okrevanje gospodarstva. Skladnost je nujna, da se zagotovi čim boljši splošni učinek načrtov reševanja v celotni EU, da se prepreči razdrobljenost notranjega trga ter da se ohranijo enaki pogoji delovanja za upravičence in neupravičence pomoči javnega sektorja.
- *sprejeti učinkovite ukrepe za omejitve širitve krize na vse države članice.* Finančna kriza je začela vplivati na države članice iz osrednje in vzhodne Evrope, ki so pred nedavnim pristopile k EU. Pri spopadanju s to grožnjo je EU, ki ji ob strani stoji Mednarodni denarni sklad, pripravljena zagotoviti znatno srednjeročno finančno pomoč tistim državam članicam, ki imajo težave s plačilno bilanco ali se soočajo z resnimi tveganji za finančno stabilnost.

Zagotavljanje okrepljene ureditve in nadzora

Vzporedno s stabilizacijo krize bo treba preiti na fazo prestrukturiranja bančnega sektorja in na določeni stopnji v prihodnosti banke vrniti v zasebni sektor. Komisija bo sodelovala neposredno z državami članicami, da bo pri prestrukturiranju delov bančnega sektorja zagotovo sektorju zagotovljena poštena in zdrava konkurenca za prihodnost. Zasebniki in podjetja morajo imeti dostop do dobrega in stabilnega bančnega sistema, da bodo lahko financirali svoje naložbene načrte, družba kot celota pa bo imela koristi od ukrepov, namenjenih temu, da bodo posojila pod razumnimi pogoji še naprej na voljo.

Komisija je predstavila predloge o jamstvih za vloge in kapitalskih zahtevah ter o preprečevanju tveganja procikličnosti učinkov ureditve in računovodskih standardov. Kmalu bo oblikovala tudi predloge o bonitetnih agencijah in menedžerskih plačah. Začelo se je tudi

¹ Komisija je sprejela Sporočilo Uporaba pravil o državni pomoči za ukrepe v zvezi s finančnimi institucijami v okviru trenutne svetovne finančne krize (UL C 270, 25.10.2008, str. 8).

delo na področju ustreznosti nadzora na trgu kapitala ter upravljanja tveganja, vključno z izvedenimi finančnimi instrumenti, skladi za zavarovanje vlaganj v tvegane naložbe (hedge skladi) in zasebnimi kapitalskimi podjetji. Komisija spodbuja Svet in Evropski parlament, da njene predloge prednostno obravnavata, da se lahko čim prej izvajata okrepljena ureditev in nadzor, ki bosta prispevala k povrnitvi zaupanja v sistem.

S temi ukrepi se bodo obravnavale ugotovljene pomanjkljivosti, pripomoglo pa se bo tudi k povrnitvi zaupanja v sistem kot celoto. Ponovno moramo opredeliti ureditveni in nadzorni model finančnega sektorja EU, zlasti za velike čezmejne finančne institucije. Sedanja organizacija nadzora EU, ki poteka na nacionalni ravni, omejuje obseg učinkovitega makrobonitetnega nadzora. Komisija je v okviru skupine De Larosièr² začela razvijati vrsto nadzornega sistema, ki ga potrebujemo za prihodnost.

2. SPOPADANJE Z UČINKI NA REALNO GOSPODARSTVO: OKVIR ZA OKREVANJE GOSPODARSTVA

Učinek omejevanja posojil na širše gospodarstvo se bo čutil v vse večji stopnji brezposelnosti in manjšem povpraševanju po blagu in storitvah podjetij vseh velikosti. Instrumenti politik za obravnavanje zaposlovanja in spodbujanje povpraševanja so zlasti v rokah držav članic. Vendar razsežnost EU daje nacionalnim ukrepom dodano vrednost. Kot so pokazali pozitivni rezultati lizbonske strategije, na podlagi katere si države članice in Komisija v partnerstvu prizadevajo za rast in ustvarjanje novih delovnih mest, se lahko dosežejo znatne dodatne koristi.

Vendar pa mora EU v sedanji krizi prilagoditi srednje- in dolgoročne ukrepe lizbonske strategije ter tako v njih upoštevati krizo. Kratkoročne ukrepe mora vključiti v program strukturnih reform, obenem pa še naprej investirati v prihodnost, in sicer na podlagi:

- večjih naložb v raziskave in razvoj, inovacije in izobraževanje;
- spodbujanja prožne varnosti kot načina za zaščito in opremljanja ljudi in ne posebnih služb;
- sprostitev podjetij, zlasti MSP, da se bodo oblikovali domači in mednarodni trgi;
- spodbujanja evropske konkurenčnosti z nadaljnjimi prizadevanji za bolj ekološko gospodarstvo kot načinom za ustvarjanje novih delovnih mest in tehnologij, odpravo omejitev varne oskrbe z energijo in dosego naših okoljskih ciljev.

Učinkoviteje kot bo Evropa usklajevala svoje ukrepe, več bo pozitivnih koristi teh ukrepov. Na podlagi partnerskega pristopa, značilnega za lizbonsko strategijo, države članice pozivamo k dogovoru o višji stopnji usklajenosti, da bo spopadanje z novimi izzivi uspešnejše.

² Naloga skupine je proučiti organizacijo evropskih finančnih institucij, da se zagotovijo trdnost skrbnega in varnega poslovanja, urejeno delovanje trgov in večje evropsko sodelovanje na področju nadzora finančne stabilnosti, mehanizmi za zgodnje opozarjanje in obvladovanje krize, vključno z obvladovanjem čezmejnih in večsektorskih tveganj. Skupina bo pregledala tudi sodelovanje med EU in drugimi velikimi pravnimi sistemi, da se pripomore k zaščiti finančne stabilnosti na svetovni ravni. Člani skupine so: Jacques de Larosièr (predsednik), Leszek Balcerowicz, Otmar Issing, Rainer Masera, Callum McCarthy, Lars Nyberg, José Perez Fernandez, Onno Ruding.

Pakt stabilnosti in rasti

Glede na dejstvo, da so pretresi zajeli celotno EU in da inflacijski pritiski zdaj popuščajo, lahko monetarna in fiskalna politika prispevata k podpori povpraševanja. Proračunska stanja držav se bodo verjetno v prihodnjih letih zaradi vse nižjih prihodkov znatno poslabšala. Medtem ko je del zmanjšanja prihodkov povezan z upočasnitvijo gospodarstva, bo imel drugi del, povezan s prilagoditvijo nekaterih sektorjev, kot je napihnen sektor nepremičnin, določene dolgotrajnejše posledice na prihodke. Napovedi kažejo na splošno zmanjšanje državnih proračunov v EU v naslednjem letu za več kot eno odstotno točko BDP z velikimi odstopanji po posameznih državah članicah. To bi lahko kratkoročno delno ublažilo vpliv upočasnitve gospodarstva, vendar za ceno proračunskega poslabšanja, in sicer še preden se bodo upoštevali načrti reševanja finančnega sektorja. Vendar se trenutno pričakuje, da bo zlasti zaradi prejšnjega izvajanja Pakta stabilnosti in rasti primanjkljaj EU, zlasti primanjkljaj na območju eura, ostal pod 3 % BDP.

Medtem ko največji delež napovednih ukrepov v podporo finančni stabilnosti (jamstva) ne bo imel takojšnjega učinka na primanjkljaj, pa bo prišlo do tolikšnih proračunskih stroškov, da bodo potrebna državna jamstva. Obenem pa se z ukrepi, sprejeti za dokapitalizacijo bank, že povečujejo stopnje dolga. To bi lahko skupaj z znaki poslabšanja stanja proračunskih saldov povečalo zaskrbljenost glede dolgoročne vzdržnosti javnih financ, zlasti v državah, ki so najbolj izpostavljene temu tveganju.

Pakt stabilnosti in rasti zagotavlja pravi okvir politik, saj so v njem uravnovešene kratkoročne stabilizacijske potrebe in dolgoročne zahteve strukturne reforme, zlasti s podporo prilagoditvenega procesa. Izvajanje Pakta bi moralo zagotoviti, da kakršno koli poslabšanje javnih financ spremljajo ukrepi strukturne reforme, ki ustrezajo razmeram, ter da se hkrati ponovno vzpostavi trajnostna vzdržnost. Proračunske politike bi morale v celoti izkoristiti stopnjo prožnosti, ki jo dopuščata Pogodba ES in revidirani Pakt stabilnosti in rasti, ter upoštevati naslednja načela:

- fiskalna politika bi morala ohraniti trajnostno smer, v kateri bi se zrcalila pričakovanja o prebroditvi krize;
- treba bi bilo proučiti razlike v manevrskem prostoru na področju fiskalne politike po posameznih državah, ki so odvisne od močnih in verodostojnih nacionalnih proračunskih institucij in srednjeročnih proračunskih okvirov;
- v okviru stopnje ambicije programa strukturnih reform bi morala biti posebna pozornost posvečena tistim reformam, ki dolgoročno krepijo sposobnost preživetja in trajnost;
- reforme za kratkoročno spodbujanje povpraševanja bi morale biti pravočasne, ciljno usmerjene in začasne.

Postopek v zvezi s čezmernim primanjkljajem bi moral veljati za vzajemno podporo pri odpravljanju sedanjih pomanjkljivosti in zagotavljanju dolgoročne trajnosti. Strogo se bo ločilo med proračunskimi posledicami, ki izvirajo iz napak politik, in tistimi, ki so rezultat cikličnih učinkov, med katere spadajo tudi posledice svežnjev ukrepov za rešitev finančne krize. V procesu nadzora se bodo upoštevale zlasti višje stopnje dolgov, ki so posledica načrtov reševanja.

Spodbujanje reforme in naložb

Pričakuje se, da se bo zaradi pretresov v evropskem gospodarstvu zmanjšala stopnja potencialne rasti in povečala brezposelnost, kar bo povzročilo manjše povpraševanje. Strukturne reforme so zato bistvene za kratkoročno podporo povpraševanja, kratko- in

srednjeročno omogočanje lažjega prehoda znotraj trga dela in nanj ter daljnoročno povečanje potencialne rasti.

Še posebno pomembno bo usmeriti naložbe tako, da bodo čim bolj učinkovite. To pomeni uporabo evropske in nacionalne pomoči javnega sektorja za podjetja, ki bi imela tako dvojni učinek: kratkoročno bi pokrila upad povpraševanja, pri čemer bo tudi daljnoročno pripomogla k reformi in posodobitvi. V okviru obstoječih prednostnih nalog reforme, opredeljenih v lizbonski strategiji, bi morale države članice nemudoma nameniti prednost ključnim reformam, ki podpirajo inovacije in naložbe, ki krepijo produktivnost, kar bi z znižanjem inflacije in podporo dohodkom gospodinjstev v okviru ciljno usmerjenih ukrepov za socialno varstvo spodbujalo povpraševanje.

Ker se bo proces zmanjševanja deleža posojilnih finančnih instrumentov v finančnem sistemu nadaljeval in glede na pričakovane spremembe pri pripravljenosti za tveganje v bančnem sektorju bo treba obravnavati vprašanja, kako financirati inovativne tehnologije, ohraniti mednarodno konkurenčnost evropske industrije in financirati MSP. Poleg tega se bo treba še naprej osredotočati na omogočanje dostopa do trgov tretjih držav evropskim podjetjem, tudi malim in srednjem.

Komisija bo z državami članicami proučila naslednje ukrepe:

- Na podlagi neformalnega zasedanja Sveta ECOFIN prejšnji mesec je skupina Evropske investicijske banke oblikovala sveženj za posojila malim in srednjim podjetjem v Evropi v skupni višini 30 milijard EUR, ki so ga zagotovile komercialne banke. Sveženj pomeni znatno povečanje v primerjavi z običajnimi posojili v tem sektorju, vendar ga je treba nujno izvesti.
- Evropska investicijska banka bi lahko v tesnem sodelovanju s Komisijo pospešila svoja prizadevanja na področju financiranj v zvezi s podnebnimi spremembami, varnostjo oskrbe z energijo in infrastrukturnimi projekti, zlasti čezmejnimi. Mogoče bi bilo treba povečati kapitalsko osnovo Evropske investicijske banke, na primer z določitvijo zgodnejšega datuma za njeno povečanje kapitala, ki je trenutno predvideno za leto 2010.
- Evropska banka za obnovo in razvoj ima ključno vlogo pri reformi finančnega sektorja in financiranju zasebnega sektorja v novih državah članicah. V sedanjih finančnih okoliščinah bi se njene dejavnosti lahko okrepile.
- Kohezijska politika s finančnimi sredstvi, ki za obdobje 2007–2013 znašajo več kot 350 milijard EUR, zagotavlja znatno podporo javnim naložbam držav članic EU in regij. Komisija bo skupaj z državami članicami proučila možnosti za spodbujanje naložbenih projektov in plačil državam članicam.
- Iskanje inovativnega financiranja vrste infrastrukturnih projektov, vključno s prometom, energetiko in mrežami visoke tehnologije, na primer z boljšo uporabo javno-zasebnih partnerstev.
- Spodbujanje energetske učinkovitosti in zelene tehnologije, na primer v zgradbah in čistih avtomobilih, kar bo zagotovilo nove priložnosti za gospodarstvo, vključno z MSP, in obenem pripomoglo, da EU uresniči svoje cilje v zvezi s podnebnimi spremembami.
- Povečanje povpraševanja po energetsko učinkovitem blagu in storitvah z zmanjšanjem davkov in z drugimi ciljno usmerjenimi fiskalnimi ukrepi.
- Ohranitev in ustvarjanje novih izvoznih priložnosti za podjetja EU, vključno z MSP, in sicer s proaktivnim načrtom odpiranja trga, ki zajema tudi spodbujanje trgovinskih sporazumov in naše strategije za dostop do trga.

- S sredstvi nacionalne in evropske konkurence ter politike varstva potrošnikov bi se lahko izboljšalo delovanje trgov, zmanjšale cene za potrošnike in v celoti izkoristil enotni trg.

Države članice in evropske institucije lahko s skupnim delovanjem v duhu partnerstva in usklajevanjem svojih dejavnosti zberejo pomembna sredstva ter tako pospešijo potrebne naložbe in EU opremijo tako, da se bo iz krize dvignila še močnejša.

Reševanje zaposlovanja in družbenega vpliva

Gospodarska upočasnitev bo prizadela družine, gospodinjstva in najbolj ranljive pripadnike naše družbe. Čutiti jo je že v obliki brezposelnosti. EU si mora prizadevati za čim večjo omejitev njenega vpliva na delovna mesta in njihovo izgubo ter za uporabo vseh vzvodov, ki jih ima na voljo, da se omili družbeni vpliv. Ker so za to odgovorne predvsem države članice, bo dobrodošla dobra usklajenost med ukrepi Skupnosti in nacionalnimi ukrepi. Komisija bo skušala v sodelovanju s socialnimi partnerji najti najboljši odziv na krizo. Še naprej je treba spodbujati področja rasti v smislu ustvarjanja novih delovnih mest, kot so osebne, zdravstveno varstvene in socialne storitve, saj so ta bogat vir za ustvarjanje novih delovnih mest, ki je tudi sredstvo za dostop in priložnosti.

Evropi v preteklosti ni uspelo sprejeti aktivnih ukrepov trga dela ter tako pomagati ljudem, da se pripravijo na prihodnost ter najdejo in ustvarijo nova delovna mesta. Potreba po podpori prehodov znotraj trga dela in nanj, povečanja in usklajevanja ponudbe in povpraševanja po delu ter večje delovne produktivnosti je zdaj večja kot kdaj koli prej. To pomeni uporabo ukrepov, ki se spodbujajo v okviru lizbonske strategije in vključujejo:

omilitev učinkov brezposelnosti, in sicer tako, da se državam članicam zagotovi možnost ponovnega programiranja sredstev v okviru Evropskega socialnega sklada, da se podprejo ukrepi za hitro ponovno vključitev brezposelnih v trg dela;

- pregled učinkovitosti sklada za prilagajanje globalizaciji;
- pomoč brezposelnim pri hitrem in cenovno ugodnem odprtju novega podjetja;
- spremljanje učinka krize na različne sektorje, na katere so vplivale strukturne prilagoditve, ter uporaba področja uporabe, ki ga omogoča ureditev državnih pomoči, da se po potrebi zagotovi pravočasna, ciljno usmerjena in trajna podpora;
- spodbujanje prožne varnosti, zlasti aktivnih ukrepov trga dela, davčne reforme in reforme socialnih nadomestil ter okrepljenega usklajevanja sposobnosti in delovnih mest. Razmere bodo verjetno še posebno težavne na spodnjem koncu trga dela, zato bo še zlasti pomembno, da se olajša neizogibno prestrukturiranje ter zagotovijo dohodki in ciljno usmerjena podpora socialnemu varstvu.

3. SVETOVNI ODZIV NA FINANČNO KRIZO

Kriza je prizadela vse regije sveta in nobena regija se ne bo mogla sama spopadati z njenimi učinki. Obstajajo jasni znaki, da se kriza širi na nove trge in da bo še povečala pritiske na države v razvoju. Pomembno je, da se nadaljnja širitev zajezi, zato mora biti Mednarodni denarni sklad v pripravljenosti, da po potrebi posreduje s financiranjem v sili. Evropa bo sodelovala z Mednarodnim denarnim skladom in uporabila svoje instrumente makroekonomske podpore, zlasti za pomoč sosednjim državam. Evropa je in bo še naprej dejavni akter v okviru usklajenega svetovnega odzivanja na krizo.

Sedanja finančna kriza je bolj kot kdaj koli prej poudarila medsebojno povezanost med makroekonomskimi politikami in finančnimi trgi na svetovni ravni. Spopadanje z njo bo zato

zahtevalo odpravo ureditvenih in nadzornih pomanjkljivosti ter makroekonomskih in menjalniških neravnovesij, iz katerih sedanja kriza izvira.

Ob finančni krizi so se začela pojavljati vprašanja globalnega upravljanja, ki ne zajemajo le strogo finančnega sektorja. Vprašanje svetovnih neravnovesij je prišlo v ospredje, toda upoštevati ga je treba tudi v širšem okviru potrebe po ohranitvi zavezanosti EU, da liberalizira trge na področju trgovine in storitev ter poveča večstransko sodelovanje, in sicer z bojem proti protekcionističnim težnjam in prizadevanji za pozitiven izid kroga pogajanj STO v Dohi. Pomembno je tudi, da se koristi trajnostne rasti delijo z državami v razvoju, zlasti v času nestalnih cen blaga, ter da se spopadamo z izzivi, kot so podnebne spremembe, svetovna blaginja in uresničevanje razvojnih ciljev novega tisočletja.

Na pobudo EU, pri kateri je imela Komisija pomembno vlogo, bodo ZDA 15. novembra gostile prvi svetovni vrh o finančni krizi. Med cilji tega vrha so izboljšanje sodelovanja na svetovni ravni, pregled vloge mednarodnih institucij pri nadzoru finančnega trga in prilagoditev globalnih struktur upravljanja razmerah v prihodnosti. Komisija je dejavno podprla mednarodna prizadevanja za zagotovitev skladnega okvira za reševanje vprašanj naložb na svetovni ravni, vključno s splošnimi dogovorjenimi načeli in praksami za državne premoženjske sklade, ki jih je oblikoval Mednarodni denarni sklad.

Da se zmanjša tveganje ponovitve finančne krize v prihodnosti, si je treba prizadevati za vrsto ukrepov za reformo svetovne finančne strukture. Ti bi morali na splošno zajemati naslednja področja:

- krepitev mednarodne usklajenosti in kakovosti ureditvenih standardov, vključno z izvajanjem reform (skladno s časovnimi načrti Sveta ECOFIN in priporočili FSF), ter njihova razširitev na svetovno raven;
- krepitev mednarodnega usklajevanja med organi finančnega nadzora;
- krepitev makroekonomskega nadzora in preprečevanja kriz, združevanje makro- in mikrobonitetnih vidikov, krepitev finančne stabilnosti in razvoj sistemov za zgodnje opozarjanje ter
- nadaljnji razvoj zmogljivosti za spopadanje s finančno krizo in zmogljivosti za njeno reševanje na nacionalni, regionalni in večstranski ravni.

Poleg tega bo za doseglo finančne stabilnosti pomemben natančen pregled zadevnih institucij. Samo tako bomo lahko trajnostno zagotovili rezultate številnih svetovnih vrhov o finančni krizi. Ob sedanji krizi so se sicer pokazale nekatere pomanjkljivosti evropskega ureditvenega sistema, kljub temu pa ima Evropa veliko možnosti za dejavno vlogo pri oblikovanju nove globalne strukture in zagotovitev njenega učinkovitega delovanja. To bi moralo temeljiti na naslednjih ključnih načelih:

- učinkovitosti: potrebna je uravnoteženost, da se zagotovi hitro in kakovostno sprejemanje odločitev brez prevelikega poseganja;
- preglednost in odgovornost: nove ali reformirane organizacije morajo biti ustrezno odgovorne, da se povečajo spodbude za izvajanje in izvrševanje;
- zastopanje: globalne skupine bi morale vključevati ključne nove države, da se izboljša legitimnost postopka sprejemanja odločitev. Obravnavati bi se moralo tudi razdrobljeno zastopanje evropskih držav in držav območja eura, da se povečata splošna učinkovitost in vpliv EU.

Tveganja in priložnosti

EU mora sprejeti učinkovite ukrepe za boj proti krizi. Ukrepati je treba pametno, da se spodbudijo prave spremembe v našem gospodarstvu, ki bodo zagotavljale, da bomo po krizi pripravljeni v celoti izkoristiti vzpon gospodarstva, ko se bo pojavil. To bomo dosegli predvsem, če bomo izkoristili priložnosti za nadaljnje prestrukturiranje naših gospodarstev in državljane usposobili in opremili za nove izzive ter obenem skrbeli za najbolj ranljive pripadnike naše družbe v duhu člena 2 Pogodbe ES. Iz izkušenj v preteklosti vemo, da naš uspeh temelji na odpravi gospodarskega nacionalizma in da gonilne sile evropske rasti izvirajo iz odprave ovir med državami članicami ter izkoriščanja obsega in moči našega notranjega trga.

EU se je morala v svoji zgodovini soočati z različnimi krizami in vedno ji je uspelo, da je bila potem še močnejša in enotnejša. Pokazali smo že, da ko se naših 27 držav članic in evropske institucije odločijo, da bodo skupaj ukrepale, to obrodi sadove, od katerih imajo koristi državljani. Sedanja kriza je lahko za Evropo tudi priložnost; ukrepi, opisani v tem dokumentu, kažejo, kako si lahko EU na podlagi sodelovanja gospodarsko opomore.